

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה חמישית | אב תשע"ד, גיליון מס' 57

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 666 1

סוכלה תוכנית האימים של החמאס בר"ה

כזו, ובמשך יממה חפרו כ-15 מטרים בממוצע.

מהכתבה עולה מסקנה מצמררת: מדינת ישראל, ביחד עם כל מנגנוני הביטחון הענקיים שלה, היו נתונים בעיוורון מודיעיני ובתרדמה נוראה כנגד מזימות האויב העזתי. הם מצידם, עמלו יומם ולילה בהכנת תשתית למגה-פיגוע, לא פחות מאסון "ספטמבר השחור" בארצות הברית. ואילו אנו, ישבנו שאננים, מחוסר ידיעה למתרחש מתחת לפני השטח, תרתי משמע. והנה, הקב"ה ברחמי הרוב חסדיו, הקשיח את לבם של אנשי החמאס, שלא יסכימו להפסקת האש, אותה ביקשה בתחוננים ממשלת ישראל בתחילת המבצע. כדי שלא תהא ברירה בידי ישראל אלא להכנסת כוחותיה הקרקעים לעזה, וכדי שנגלה ונגטרל מבעוד מועד את תוכנית האימים של החמאס. במקרה שלפנינו, ה' יתברך נטל את האפשרות לטעון "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", הרי מנגנוני הביטחון לא ידעו על התכנון, וכאמור. והוא הראה לנו ש"איני לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים".

יום הכיפורים, שהיה "מוריד את מדינת ישראל על הברכיים". הם מדגישים, כי השמדת המנהרות, שומטת כבר עתה מידי חמאס נכס אסטרטגי, שעל בנייתו עמל במשך שנים רבות.

"ארגון הטרור תכנן מערכה סדורה, ולאחר שנכשל בכמה ניסיונות פיגוע, והבין שהרקטות לא עומדות בפני 'כיפת ברזל', החל להתכונן למערכה קרקעית, בהבנה מצדו שאין לו מה להפסיד - אך אנשיו לא האמינו שהיא תגיע בשלב מוקדם כל כך, וקיוו

מחבל יוצא ממנהרה

שתהיה להם נקודות יציאה נוחות יותר. הנכס האסטרטגי של חמאס שאב משאבים רבים, בהיקף מאות מיליוני דולרים, בשנים האחרונות. בשנה האחרונה הואץ המהלך, באמצעות כוח מיוחד שהוקם תחת השם "נוכבא" ("הנבחרים"), ואשר החל לפעול בשטח בחפירות לכיוון ישראל. שלוש משמרות של מחבלי חמאס עבדו על כל מנהרה

ולבצע פיגועים המוניים באזרחי ישראל". במהלך המבצע, גילו הכוחות ברצועה כי לא מדובר רק במנהרות ההולכות בקו ישר מנקודה לנקודה, אלא במערך שלם, מתוכנן היטב של מנהרות המתפצלות ומשתלבות זו עם זו. בתוך המנהרות, חדרים מיועדים לאחסון חומרי נפץ, פירים לפריצה מהירה מבטן האדמה אל פני הקרקע, ואפיונים נוספים. כוחות צה"ל הפועלים ברצועת עזה פוצצו עד כה עשרות מנהרות, אך נראה כי נותרו בפניהם עשרות

נוספות לטפל בהן. עוד נראה, כי כרגע החיילים מטפלים רק בנקודות הקצה של המנהרות, בהתאם לטטחים שבידיהם. "מקורות ביטחוניים הדגישו, כי אם הדרג המדיני מעוניין לחסל את בעיית המנהרות, לצה"ל נדרש עוד זמן, כיוון ש"כרגע אנחנו אפילו לא באמצע בדרך". לדבריהם, המלחמה הלא מתוכננת עם חמאס, מנעה אסון בסדר גודל של מלחמת

מזעזע, מחריד, מצמרר, מרגש, מפעים, מעורר השתאות, כל הרגשות האלו נכונים מאד לנוכח קריאת הכתבה שהתפרסמה באתר nrg.

"תוכנית האימים של חמאס: מקורות ביטחוניים מסרו ל-nrg, כי מטרת המנהרות שנחפרו ע"י חמאס בעזה, הייתה לבצע פיגוע תופת משולב נגד אזרחי ישראל, כבר בראש השנה הקרוב. התכנון, שנמנע בזכות המבצע הקרקעי, היה לשגר 200 מחבלים מכל מנהרה בבת אחת, דרך עשרות המנהרות, לעבר שישה יישובים בנגב המערבי, כאשר יתכן שבחלק גדול מהמקרים פתחי המנהרות היו בלב ליבם של היישובים".

"המחבלים תכננו לרצוח ו/או לחטוף עשרות ישראלים, הכל בהתאם לנסיבות, ולהעביר אותם לרצועת עזה. ראש הממשלה בנימין נתניהו חשף אתמול חלק מהדברים, כאשר אמר, כי כוונת חמאס הייתה, להשתמש בעשרות המנהרות שנחפרו בין עזה לישראל בעת ובעונה אחת. בפתח ישיבת הממשלה אמר נתניהו לשרים, כי "אלו מנהרות שנועדו לאפשר לאויב לפגוע בו זמנית,

חייו של החייל ניצלו בזכות הספר "נועם אלימלך"

כי "הכדור נכנס ביד ויצא בזרוע היכן שמניחים תפילין, ואז חדר לחזה ולריאה ובדיוק מתחת ללב, ויצא ליד עמוד השדרה". בשלב זה נתקף האב בהתרגשות כשהוא מתאר: "יש כאן שרשרת ניסים. אם אותו מחבל היה מכונן את הרובה טיפה מעלה הצידה, הוא היה פוגע במקומות קשים יותר, כמו בלב עצמו, או בעמוד השדרה, ואז בוודאי שהוא לא היה נשאר בחיים". (לספר "נועם אלימלך" סגולות גדולות ורבות, ורבים נוהגים להניחו בצד ראשה של היולדת, בתור סגולה ללידה קלה).

הצעיר במהלך הקרב, בשעה שהחייל נפצע בהיתקלות עם מחבלים, ונפגע באורח קשה מקליע שחדר לגופו. מבדיקות שנערכו התברר, כי הקליע חדר בצד השמאלי של החזה והגיע לספר, ואז באורח פלאי הוסט ויצא מהגב. בנס של ממש "פיספס" הכדור במילימטרים ספורים את עמוד השדרה של הצעיר. לאחר שיוסי התאושש בבית החולים, הרופאים אמרו שהתרחשו נסים גדולים בסיפור של גיברלטר. סמוך למיטת בנו בבית החולים, אומר יצחק גיברלטר, האב, ל"כיכר השבת"

סיפר לנו, שהוא מתכונן לקראת כניסה לעזה, סיפרו ההורים. "משום מה התעקשנו לשאול אותו, האם הספר 'נועם אלימלך' נמצא עליו. הוא השיב שהחליף אפוד עם חבר והוא לא מוצא אותו". ורדה לא ויתרה, והתעקשה שיבטיח לה, שהוא יוצא לחימה בעזה רק כאשר הספר נמצא בכיס האפוד שלו. בשעת לילה מאוחרת הוא התקשר לעדכן אותה שהספר נמצא, ואף שלח לה תמונה בה נראים הקסדה, האפוד, הנשק וכמובן - הספר. בסופו של יום התברר, כי הספר הגן על

במהלך סוף השבוע האחרון, הוא נכנס עם חבריו הרבים מחטיבת הנח"ל, לתוך רצועת עזה. יוסי גיברלטר, בן 20, לוחם ממשפחה חרדית בגדוד 931. בהיתקלות עם מחבלים שגררה חילופי אש כבדים, נפצע באורח בינוני, והועבר לבית החולים 'ברזילי' באשקלון, שם הוכנס לניתוח מיד. בראיון לאתר וואלה! סיפרו יצחק וורדה, הוריו של גיברלטר, שהנס הגדול שאירע לבנם, והשאירו בחיים, היה בזכותו של רבי אלימלך מליז'נסק וספרו 'נועם אלימלך'. "ביום חמישי בערב הוא

שותף "אור עליון" לחודש אב

זכויות האתר מוקדשות להצלחתם של כל חיילי צה"ל וכוחות הביטחון, אברכי הכוללים ובחורי הישיבות, העומדים על משמר ארצנו במסירות נפש. שיחזרו לביתם בריאים ושלמים בגופם, בנפשם ובנשמתם.

לרפואת כל החיילים והאזרחים הפצועים. ולהבדיל, לעילוי נשמתם הטהורה של כל החיילים והאזרחים שנהרגו בידי האויב האכזרי. ה' יקום דמם. ת. נ. צ. ב. ה.

דרוש שותף להוצאת עלון "אור עליון" חודש אלול תשע"ד בסך אלף ש"ח

- בכל חודש לומדים ומתחזקים מהעלון מעל לעשרת אלפים קוראים.
- בעקבות הקריאה בעלון מאות אנשים נשים חילוניות מתקרבים לבורא.
- עשרות כושפות מכירות את השבת במסגרת פרוייקט "עונג שבת"

כל הזכויות הני"ל בחודש זה יוקפו לזכותכם. כמו כן, העלון כולו יוקדש להצלת התורם ו/או לעילוי נשמת יקרכם. (זכות ביד התורם, להנצחת הנפטר בכתבית קורות חייו ופרסום תמונתו)

צלצלו 054-8486661 (אחרי השעה 16:00)

לעילוי נשמת רחל בת לאה ודוד נלב"ע י' תמוז תשע"ד ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת שלמה חי בן דוד חי וגוהר נלב"ע י' תמוז תשע"ד ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת ישראל בן ברכה ומאיר משמור נלב"ע ט' תמוז תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת עמיחי משה בן דינה נלב"ע י' תמוז תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת שמעון בן רחל נלב"ע כ"ו מנחם אב ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת פליקס סעדי בן רחל שמחה אלן סימה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה.

יומן ניסי מבצע

במחסן הסמוך לשני בתים ביהוד, ואף פגיעה ישירה באחד הבתים, וגרמה להרוס רב. בנס, תושבי הבית לא שהו במקום, וכך חייהם ניצלו. כשחזרה בעלת הבית לביתה, היא גילתה שהסלון, חדר השינה וחדר הילדים הרוסים לגמרי. **הבן אמר לכתב ynet: "היה לנו מזל גדול. יש בורא לעולם"**. סיפורים דומים התרחשו בבית נוסף בשער הנגב ובנתיבות בימים שונים.

לא תיך מפחד לילה מחץ יעוף יומם

במקרים רבים, האנשים התרחקו ממקום הנפילה דקות ספורות לפני נפילת הטיל, וכך חייהם ניצלו. לדוגמה: "טיל פספס ילד ברבע שנייה", משרת הכותרת באתר ווינט (10 ביולי). "אם היו אנשים מתחת לנדנדה, היום היינו קוראים עליהם קדיש", אומר תושב שכונת השומרונים בחולון, שבחצר ביתו נפלה שלושם רקטה. "זה גוש ברזל באורך שלושה מטר. אני מרגיש שהחיים שלי ושל הילד ניצלו, היה לי חשוב להציל את הילד. **ניצלנו בנס**". והנה, שלושה ימים לאחר מכן (13 ביולי), מתרחש נס דומה למשגיח כשרות מטעם בד"ץ "מחזיקי הדת", אשר תפקידו לסייר במטעים ובשדות החקלאיים בדרום הארץ. המשגיח הגיע לביקור פתע בחממה, בה מגדלים סוגים שונים של כרוב, במושב שרשרת, שהינו חלק מיישובי אשכול. המשגיח בדק לעומק את הגידולים, ואת הכשרות המהודרת הנקייה מחרקים ותולעים, ועזב את המקום. אלא שגם הוא לא האמין למשמע אוזניו, כאשר זמן קצר לאחר מכן, התקשר אליו בעל החממה כשהוא מרוגש כולו, ואמר לו: "היה לך נס עצום. לפני מספר דקות, נפל באותו מקום בדיק שעמדת טיל רב נפץ, וכתוצאה מהפיצוץ העז אף פרצה שריפה במקום. **ניצלת בנס גלוי**"...

"אליך לא יגש, רק בעיניך תביט"

רקטות רבות נפלו מטרים ספורים מריכוז גדול של אנשים!!! מקרים אלו, כאשר הם חוזרים על עצמם שוב ושוב, הינם בבחינת נס גלוי ממש: בימו השני של המבצע, מתקשר שמעיה חסון, צלם הערוץ הראשון של הטלוויזיה, "לאור עליון", ומספר בהתרגשות את שראו עיניו בליל אמש באשדוד "תשמע! אני חיב לספר לך נס גלוי, שראיתי בעיניי אתמול בלילה. רקטה נפלה ממש קרוב לאולם שמחות בעיר. באותה שעה, היו בתוך האולם כמאתיים חוגגים באיזו חתונה, כולם חרדים, הטיל נפל במגרש חנייה של האולם, במרחק 30 מטר בלבד מפתח האולם!! מספר רכבים

ישראל, אבל האלוקים של היהודים מכוון את הטילים לשטח פתוח..."

"לא תאנה אליך דעה וננע לא יקרב באהלך"

זכינו לראות גם ניסים יותר גלויים. נכון לזמן כתיבת שורות אלו נפלו תשעים ושלושה טילים בשטחים בנויים, וברוך ה' לא גרמו כמעט לפגעים בתושבי הארץ. כל טיל וסיפור ההצלה היחודי שלו. כדי להבין את גודל הנס, גורם רשמי במשרד הפנים של אוקראינה דיווח ביום השביעי למבצע (14 ביולי), שלפחות 30 חיילים ואנשי משמר הגבול של אוקראינה נהרגו במתקפת הטילים של המורדים על עמדה בגבול עם רוסיה... אם לא די בכך, הרי שבאותו היום גורמי רפואה במצרים דיווחו, כי שבעה אזרחים מצרים נהרגו, ו-22

הטיל המייט שנפל בסמוך לבלוני גו בראשון לציון

נפצעו, מרקטה שנורתה מרצועת עזה, והתפוצצה בצפון סיני סמוך לגבול עם ישראל. **ועל ניסין שבכל יום עמנו**".

"על נפיים ישאונך [ללכת למקום אחר], פן תגזי באבן דגלך"

טילים רבים נפלו על בתים, וגרמו שם לחורבן של ממש. בחסדי שמיים, בני הבית לא היו בבית, וכך ניצלו חייהם. לדוגמה: משפחה משער הנגב בעוטף עזה ניצלה לאחר שיצאה ל"התאווור" באילת, בעקבות המצב המתוח באזור. המשפחה התבשרה כי ביתה נגע מפצצת מרגמה, וחזרה אל ביתה ביישוב. **אלא שאז הם הבינו את גודל הנס - הפצצה פגעה ישירות בחדר של הילדות הקטנות**. במידה שהילדות היו שוהות בחדרן בזמן ההפצצה, ברור לכל מה היו התוצאות הקשות של הפגיעה. מקרה דומה התרחש ביהוד, רקטה נחתה ביום השלישי למבצע (22 ביולי), ישירות

ראשי התיבות של מבצע "צוק איתן" ושל "צבע אדום" הינם צ"א. באופן סימבולי, פרק צ"א שבתהילים, "יושב בסתר עליון", הנקרא בלשון חז"ל "שיר של פגעים" (מזמור נגד המזיקים), מתאים ביותר למתרחש במבצע זה. לפניכם טעימה קלה מניסי האלוקים במבצע "צוק איתן":

"באברתו יסך לך, ותחת ננפיו [של מערכת כיפת ברזל] תחסה"

בימים אלו, הרעיון לבניית מערכת "כיפת ברזל" נחשב לדבר המובן מאליו, וכרעיון גאוני. האומנם כך? עלינו לזכור, שהוגה הרעיון לא היה לו מושג קלוש בביטחון, הוא לא ידע אפילו באיזה צד מסתכלים במשקפת. ומערכת הביטחון כולה לגלגלה והתנגדה נחרצות לתוכנית. הייתה זו תוכניתו הבלעדית של האלוקים, אשר צפה למרוחק את איום הטילים, והקדים תרופה למכה, בהכנסת "שיגעון" לבניית המערכת, להצלת ישראל. זה מה שאמר אל"מ נתן ברק, ראש צוות פיתוח "כיפת ברזל": "אף אחד לא האמין שזה יצליח, כולל האמריקאים... מאת ה' הייתה זאת".

אפרופו כיפת ברזל: סיפר לי אחד ממפעילי המערכת, כי באחד הימים, היתה תקלה בסוללה למשך 6-8 שעות בערך, ובנס, המחבלים לא ירו טילים באותן שעות.

"אמר לה' מחסי ומצודתי, אלהי אבטח בו"

ההערכות המודיעיניות דיברו, כי בשעה שהחמאס יתקוף אז גם החיזבאלה יצטרף לתקיפה. גורמים צבאיים טוענים, כי אם ח"ו הייתה התקפת טילים גם מהדרום (חמאס) וגם מהצפון (חיזבאלה) - היה נוצר חור בהגנה מפני הטילים על קטעים גדולים מהמדינה. מאחר ואין מספיק מערכות "כיפת ברזל", לכיסוי שטחי המדינה גם בצפון וגם בדרום כאחת. מה עשה הקב"ה ברחמי וברוב חסדיו? הקדים תרופה למכה, ושיקע את אירגון החיזבאלה עד צוואר במרד בסוריה, כדי שלא יהיה פנוי למלחמה עמנו.

"יפול מצדך אלף, ודבכה מימין, אליך לא יגש"

רוב הטילים נפלו בשטחים פתוחים. בראיון לרשת הטלוויזיה האמריקאית CNN, נשאל אחד מבכירי החמאס, כיצד הם אינם מצליחים לדייק ולפגוע בטייליהם במקומות מיושבים? המחבל השיב: "אנחנו מכוונים את הטילים, ומדייקים יותר מבבער לערי

המלחמה הדתית הראשונה בישראל

על צג דיגיטלי פסוקי קודש, למשל 'לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה' ואם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח... פתאום כולם מתפללים. קוראים תהלים, מדקלמים משניות, מצטטים פסוקים. בשעות שאחרי היציאה לפעולה, הרשתות החברתיות כמעט קרסו אמש תחת מטר התפילות".

מרגש לצפות בסרטונים המגיעים מאזור הכניסה לעזה, שם החיילים מתחממים על הקווים, בשירה וריקודים עם טקסטים דתיים: "אנחנו מאמינים בני מאמינים, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים", "ישראל בטח בה", וכדומה. המצרך הכי מבוקש בין החיילים הנכנסים לעזה הם השכפ"ציציות, גם חילונים מבקשים לעטות על גופם טלית קטן לשמירה והגנה (ראה כתבה בעמ' 3). פעילי שטח חרדים הפועלים בבסיסי צה"ל בדרום סיפרו: "ישנם חיילים חילונים שפשוט מבקשים שנתפלל יחד תפילת ערבית. זה מרגש". אולי על זה כתב הרמב"ם (הלכות תשובה ז, ה): "וכבר הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלים". ימים יגידו.

חוסר האונים מול החמאס, מביא אותנו לשאת עיניים לשמיים, לבטוח בו יתברך בלבד, ולפשפש במעשינו.

ואכן, מתחילת המבצע, ישראל קדושים וטהורים, מתחזקים באמונה וביטחון בה', מרבים בתשובה, ומתקדמים בשמירת התורה והמצוות באופן מעשי. ההתקרבות לה' כוללת את כל חלקי העם. כ-ו ל-ם ממש. ניתוח מעניין של ההתחזקות הרוחנית בעם ישראל מגיע דווקא מכיוון עיתון "הארץ", שם גדעון לוי כינה בצורה ארסית את טייסי חיל האוויר הישראלי "רוצחים". מדובר אמנם בניתוח ביקורתי ולא אוהד במיוחד, אך על זה נאמר "בא לקלל ונמצא מברך". מתחת לכותרת "המלחמה הדתית הראשונה בישראל", כותב אורי משגב: "כדאי להחליף את שם המבצע מ'צוק איתן' ל'מי שברך', זו המלחמה הדתית הראשונה בתולדות ישראל. הפייסבוק, הטוויטר והוואטסאפ הפכו לבית כנסת. צה"ל הוא צבא השם. אלוהים הוא אלוקי צבאות. המטכ"ל הוא כנראה ישיבה, אחרת לא ברור למה דובר צה"ל מיהר להפיץ אמש תצלומים של הרמטכ"ל גנץ נואם לאלופיו, בעוד מאחוריו מתחלפים

בני הקט בן השלוש, נבהל מאד מהאזעקות, והוא מתחנן אלינו שנקנה איזה שלט ("שמש" בשפה שלו) לכבות את האזעקות. עבורו, אם לא יושמעו האזעקות כבר נפתרה הצרה. לא מעניין אותו נפילת הטילים או איום המנהרות, כל הבעיה מסתכמת באזעקה מחרישת האוזניים, העולה ויורדת, ומרעידה את הלב. צוחקים? אז בואו נצחק על עצמנו. אנו חושבים שמחבלי החמאס ופעולותיהם האכזריות הם הם הבעיה, וכל שיש לעשות זה לפתור את בעיית הטרור. אך האמת היא, שעלינו לפתור את שורש הבעיה, עלינו לערוך חשבון נפש נוקב, מדוע ה' עשה ככה לארץ הזאת? מה חורי האף הגדול הזה? מדוע איננו כארצות הברית או שוויץ השרויים בשקט ושלווה? אחד מיסודות האמונה הוא הידיעה, שאין הקב"ה עושה דין ללא דין. האזעקות באות לעורר את לב האדם לתשובה, כפי שאומרת הגמרא (ברכות טא, א): "לא נבראו רעמים אלא לפשוט עקמומית שבלב". ולא על חינוך נקראות האזעקות "צבע אדום", הן באו להורות, שעלינו לשוב בתשובה מהחטאים המשולים לצבע אדום, כלשון הפסוק "אם יהיו חטאכם כשנים [צמר צבוע בצבע אדום] כשלג ילבינו". כמו כן, תחושת

ע "צוק איתן"

"כי הוא יצילך מפח יקוש" [ממנהרות התופת] מדבר הוות'

ביום חמישי, 17 ביולי, ארגון החמאס ניסה לפנות בוקר לבצע פיגוע מנהרה גדול, ליד קיבוץ סופה בעוטף עזה, ובחסידי שמים נכשל. 13 מחבלים ניסו לחדור לשטח ישראל בסביבות השעה 4:30, וזוהו על-ידי תצפיות צה"ל. החיילים תקפו את פיר המנהרה דרכה ניסו המחבלים לחדור, ובכך סיכלו את הפיגוע. בתדרוך שערך דובר צה"ל נמסר: "עם 13 מחבלים, וללא עבודת התצפית, היינו מתערערים למסע הרג בקיבוץ, ואין ספק שהיו מנסים גם לחטוף".

לא עברו יומיים, ובעצם יום שבת (19 ביולי), שוב נס בגבול עזה: תשעה מחבלים חמושים חדרו מהאדמה

הרס רב לבית ביהוד, תושבי הבית לא שהו במקום (צילום פלאש 90)

לישראל באמצעות מנהרה, איש לא הצליח לזהות אותם, עקב זאת שהמחבלים התחפשו לחיילי צה"ל... המחבלים הסתובבו סמוך לקיבוץ בארי, ו...התגלו ב"מקרה" (מקרה זה אותיות רק מה'). בחסדי שמים, הם לא המתינו עד שיכנסו לקיבוץ, אלא פתחו מיד באש לעבר לוחמי צה"ל, וכך הם נתגלו ונוטרלו. לפי ההערכות, ההיתקלות בה נהרגו שני חיילים הי"ד, מנעה פיגוע גדול יותר אותו תכננו המחבלים לבצע. שהרי נתגלו ברשותם של המחבלים כלי נשק, אזיקונים וזריקות עם חומרי הרדמה. דבר המלמד על תוכניתם השטנית - לרצוח ולחטוף חיילים ואזרחים.

שוב עוברים יומיים, וביום שני (21 ביולי), נס נוסף בניר עם: על שהתרחש במקום, מספרת תושבת חרדית, בקיבוץ ניר עם, לאתר קוקי: "לפני פרוץ המלחמה, התקיימה בחדר האוכל של קיבוץ ניר עם, הרצאה

שחנו במגרש החנייה ספגו נזק קשה. זה נס גדול, כי באולם הזה אין מרחב מוגן". "הפח נשבר ואנחנו נמלטנו". לאחר שבועיים מהמקרה, שוב פעם מדווח לנו שמעיה על נס שראו עיניו בשעת עבודתו. והפעם, ביישוב ליד יבנה: "תראה! ישבו הרבה אברכים בשעות הערב בקראון ולמדו תורה. והנה, נחת במקום טיל לא מיורט, אבל התרחש נס... הטיל נחת מרחק ממש קצר מהם, על מחסן עצים, ולא נחת עליהם. אתה יודע מה היתה המשמעות אילו הטיל היה מתפוצץ בתוך הקראון שהיה מלא באברכים...". "ה' שומר ה' צילך על ידי מינך".

נס ורדף נס: באתר "חדשות באר טוביה" (10 ביולי) מדווחים על הנס שלהם: "רקטה פגעה בפגיעה ישירה בסככת פרות, וגרמה למותן של 11 פרות, ולנזק כבד לסככה. הרקטה נחתה במרחק לא רב (80 מטרים) ממכון החליבה, ומבתיהם של בני המשפחה להם שייכת הרפת, בהם נמצאו באותה העת ההורים וילדיהם. במזל גדול, לא נמצא אף אחד ברפת בשעת נפילת הרקטה. רעש הנפילה היה חזק מאוד ונשמע היטב, ובנס לא נפגע איש". "פרתו כפרתו", הנס של באר טוביה קטן לעומת הנס שקרה לשניר לוי, תושב בת ים, העובד בתל אביב, אשר נאלץ לשכב על הארץ מחוץ למכוניתו בעת האזעקה, ומספר לחדשות 0404: "אחרי האזעקה הראשונה שמענו עוד אחת, ואז נפלו במרחק שלושה מטרים מאיתנו שרידי היירוט. אין ספק שזה פשוט נס...".

ונקנח בנס הענק שהתרחש בבני ברק: ביום התשיעי למבצע (16 ביולי) נרשמה היסטריה גדולה בבני ברק, כאשר רסיסים מהיירוט נפלו בחצר מוסדות "מרכז חסידי ויז'ניץ". גורמים בחסידות ויז'ניץ אומרים כי מדובר בנס גדול. "מאות מתפללים היו בחדרי השטיבלאך [חדרי תפילה] הסמוכים, וגם מאות ילדי החיידר [בית הספר] של החסידות למדו ממש בסמיכות מקום. העובדה שאותם רסיסים פספסו במטרים ספורים הן את המתפללים והן את התלמידים, מלמדת על נס גדול שאירע לנו", הם אומרים. גם תלמידי בית-הספר "בית חנוך" שבצפון העיר ניצלו בנס. רסיסי הרקטה נפלו ממש בפתח בית הספר, בשעה שהילדים היו בכיתות הלימוד. "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו".

של הרב אורי זהר, שבסיומה התפללו תפילת ערבית ברוב עם... בקיבוץ גר עמיתנו היקר אסף... היום יום שני בשעה 6:15 אסף יושב בביתו עטור בטלית ותפילין ומתייחד עם קונו. באותם רגעים, עושים את דרכם עשרה מחבלים חמושים בטילי כתף, רימונים, עשרות מחסניות וחומרי הרדמה, אל הקיבוץ. המנהרה מתפצלת לשלושה נתיבים: אחד אל מתחת לחדר האוכל. שני ליד הבריכה, 100 מטר בלבד מביתו של אסף. שלישי מחוץ לגדר. הם מתפצלים, חמשה פונים לכיוון הבית של אסף, וחמשה אל הפתח שצמוד לגדר. בסייעתא דשמיא עצומה התגלו החמישה ליד הבריכה ברגע יציאתם. אסף קיבל הודעה, הצטייד בסכין בידו האחת, ודרך כדור בקנה בידו השנייה... החמישה חוסלו בקרב פנים אל פנים. החמישה שיצאו מחוץ לגדר הפעילו את טילי הכתף, אמנם נס גדול שלא הצליחו לבצע את זממם, אך עדיין במחיר כואב שעלה לנו בהרוגים".

"על שחל ופתח תדרך, תרמס כפיר ותנין"

לסיום, נביא את הנס הגדול מכולם, נס כפול ומכופל שאירע בראשון לציון: ז'קי אזולאי סיפר בגל"צ (13 ביולי) על הנס הענק שהתרחש בביתו יום קודם: "הבנין שלנו הוא ישן נושן, אין ממדי"ם, ואפילו חדר מדרגות זה לא מקום מוגן. שמעתי פיצוץ אדיר מעל הראש שלנו. הרגשנו, כאילו הגג נופל לנו על הראש. אחרי שהכל נרגע ניגשנו למרפסת, ראינו את הטיל המיירט בחלק האחורי של הבנין. הטיל נפל כמעט שלם, רק מחולק לשלושה חלקים. הרסיס הגדול נפל סמוך ממש לבלוני הגז שהיו במקום, בחסדי שמים מרובים האירוע הסתיים ללא נפגעים". (נס גלוי, שהבלונים לא התפוצצו מההדף ומחום נפילת הטיל). אשתו נבהלה מאד, והזעיקה את הבן לבית. היא אמרה לו, שהיא חושבת ומרגישה שהטיל נמצא על הגג. הוא עלה לגג, ולתדהמתו, הוא ראה את הטיל שירו מעזה מונח על הגג. הטיל היה מלא בחומר נפץ, הטיל לא התפוצץ, הוא נחת ככה על הגג. הגיעו כוחות הביטחון, הרחיקו אותנו בערך כשעתיים, עד שניטרלו את הטיל, ופינו אותו מהמקום. (גם כאן התרחש נס גדול מאד. ניתן לשער את כמות הנפגעים ה' ירחם שהיו לשונאי ישראל, אילו לא היו מבחינים בטיל, והוא היה מתפוצץ לאחר מכן מעל ראשם, בבנין כל כך מיושן וחלש...). "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו".

החיל הסודי של צה"ל

להורות, שעל כל אלף לוחמים בשדה הקרב, ייחדו בני ישראל אלף אנשים שילמדו ויתפללו לשלום הלוחמים. הארגון מקבל ממשפחות הלוחמים שמות של חיילים הנמצאים בתוך עזה. ומנגד, יוצרים קשר עם הארגון, אברכי כוללים ובחורי ישיבות המעוניינים לאמץ חייל מבחינה רוחנית. וכל אברך/בחור מקבל שם של חייל, כדי שילמד ויתפלל עבורו. (ע"פ הוראת הרה"ג אריה לייב שטיינמן שליט"א, על כל בחור לומר כך: "אני לומד ומתפלל להצלחת כל החיילים ובפרט על חייל פלוני"). הרבנית גרוסמן, מרכזת המבצע, מדווחת בהתרגשות, כי ישנם עשרות אלפי פניות מהארץ ומחו"ל, לקבלת שמות לברכה. עד שהמערכת קרסה מספר פעמים מריבוי הפניות. צלצלו: 02-5811911.

הציבור החרדי התגייס לעזור לחיילים ברוחניות ובגשמיות, כדי להביע את הערכתם ותודתם העמוקה לחיילים

במבצע "צוק איתן" נלחמים חילות הקרקע השונות, בשיתוף פעולה הדוק עם חיל האוויר וחיל הים, זה מה שידוע לכולנו. כאשר אנו שומעים את תיאורי הקצינים, על צורת הקרבות בסג'ייה ובעוד מקומות ברצועה, אנו מבינים כי המלחמה בעזה מתרחשת מעל לדרך הטבע. הצבא החזק בעולם אם היה נלחם בעזה, היה יוצא עם מאות או אלפי הרוגים. כיצד התרחש הדבר? לידיעתכם, ישנו עוד חיל מיוחד במינו הנלחם בחירוף נפש להצלחת המבצע - "חיל התורה". בכל מוסדות התורה בארץ ובחו"ל הגבירו תלמידי הישיבות הקדושות ואברכי הכוללים את שקידתם בלימוד התורה, והקדישו את זכויות הלימוד להצלחת והצלחת עם ישראל וחיילי צבא הגנה לישראל. ראשי הישיבות והכוללים הורו לתלמידיהם כבר בתחילת המבצע, שעליהם ללמוד ב"תענית דיבור". כלומר, להקדיש את הזמן נטו ללימוד תורה, מבלי לערב אפילו משפט אחד של שיחת חולין. גדולי ישראל ביקשו מהמצטיינים שבחבורה, שאף לא ינוחו בהפסקת הצהריים, אלא ילמדו ברץ. זה מה שהביא להצלחת חיילי צה"ל במלחמה הזו.

יוזמה מבורכת יצאה מארגון "מרכז מידע יהדות", הארגון מפעיל "מבצע אלף למטה", על שם הפסוק "אלף למטה, אלף למטה", אשר דרשו חז"ל את כפילות המילים, שבא

